

Casus complexe zorg voor ouderen

Week 1,2 en 3 onderwerpen:

- Kwetsbare oudere
- Hoog complexe zorg
- Interculturalisatie → wat is mijn cultuur en die van de cliënt
- Contextgebonden hulpverlening
- Polyfarmacie
- Psychiatrische beelden

Casus mw. Vinig

Introductie:

Je bent wijkverpleegkundige in de thuiszorg. Je collega wijkverpleegkundige is langdurig ziek dus je moet zijn route overnemen. Dit is de eerste keer dat je deze route gaat doen en je bent dus niet bekend met de cliënten. Je leest je van te voren in en weet dat je langs mw. Vinig moet gaan voor ondersteuning bij de ADL, medicatie, steunkousen en wond verzorging.

Mevrouw Y. Vinig van 16-05-1933 en woont in een appartement in Leiden. Haar dochter is haar mantelzorger. De familie zorgt ervoor dat er elke avond voor mw. gekookt wordt. Mevrouw heeft een halfzijdige parese en lichte afasie. Mevrouw heeft ondersteuning nodig bij de ADL en heeft een taalbarrière. Mevrouw is bekend met decompensatio cordis waarvoor mw. diuretica krijgt en steunkousen heeft. Mw. gebruikt incontinentiemateriaal uit voorzorg omdat ze vanwege haar lichamelijke beperkingen soms net te laat is voor het toilet. Mw. heeft sinds een maand een wondje op haar teen die niet lijkt te genezen.

Medische voorgeschiedenis:

- 1985 radicale mastectomie rechts
- 1990 atriumfibrilleren
- Hypercholesterolemie
- Hypertensie
- Diabetes Mellitus type 2
- 2010 Trombose
- 2015 CVA
- Halfzijde parese links
- Afasie
- COPD gold II
- Obesitas
- Decompensatio Cordis
- Depressie

Medicatie:

- 1xDD Metoprolol 100 mg
- 1xDD Simvastatine 40 mg
- Acenocoumarol op basis van INR bepaling

- 2xDD Metformine 500mg
- 1x DD Lantus 100E/ml 16E
- 3x DD Novorapid op basis van bloedsuikerschema.
- 1xDD Furosemide 40 mg
- 1xDD salbutamol 100mcg inhalatie
- Oxazepam 10 mg zo nodig

Context:

Mevrouw Vinig is geboren en getogen in Israël. In Israël was mw. werkzaam als verloskundige en had een eigen praktijk. Mevrouw Vinig komt uit een gezin met 5 broers waarvan zij het jongste kind is. Inmiddels zijn alle broers van mw. Vinig overleden. Door een familie ruzie heeft zij geen contact meer met de rest van de familie. Mevrouw Vinig is in 1953 getrouwd met Meneer Vinig. Zij hebben altijd een goed huwelijk gehad waarbij ze beide ambitieus waren en daarnaast voor de kinderen zorgde. Mevrouw Vinig heeft haar man verloren tijdens bomaanslagen in Israël in 1990.

Mevrouw Vinig is een moeder van drie kinderen en oma van vijf klein kinderen. Haar zoon, Aviel Vinig is 61 jaar oud en is getrouwd met een Surinaamse vrouw van 55 jaar genaamd Sandra. Samen hebben zij drie kinderen: Noa(V, 32), Wesley(M, 29) en Stephanie(V, 23). Haar dochter, Shira Vinig 57 jaar oud, woont samen met nieuwe vriend Johan en heeft twee kinderen van haar vorige relatie: Linda(V, 29) en Sarah (V, 25). De jongste dochter van mevrouw Vinig, Maya Vinig 53 jaar, heeft geen relatie en/of kinderen. Zij woont in dezelfde straat van mevrouw Vinig is haar mantelzorger. De kinderen van mw. Vinig zijn rond hun 18^e levensjaar naar Nederland gekomen om te studeren en zijn daarna in Nederland blijven wonen. In 2000 heeft mevrouw Vinig besloten om te herenigen met haar kinderen en woont sindsdien in Leiden.

Sociaal:

Mw. Vinig heeft geen vrienden in Nederland en daar heeft ze ook geen behoefte aan. Ze vindt het namelijk ook lastig om te communiceren in het Nederlands en doet dat daarom niet graag. Ze is vooral met haar kinderen en klein kinderen. Of ze hobby's heeft is onduidelijk. Mevrouw vindt het wel erg leuk om naar muziek te luisteren. De radio staat dan ook altijd aan op een Israëlisch radiozender.

Psychisch:

Mw. Vinig heeft geen makkelijke jeugd gehad. Ze is opgegroeid in een oorlogsgebied en daardoor veel traumatische ervaringen meegemaakt. Mw. Vinig is altijd op haar hoede en heeft er moeite mee om buiten haar kinderen en kleinkinderen om, mensen in vertrouwen te nemen of dichtbij haar te laten komen. Het feit dat ze thuiszorg moet ontvangen vind zij dan ook vreselijk. Zo nu en dan laat mw. Vinig niets horen aan haar kinderen, doet ze de gordijnen dicht en alle deuren op slot. Ze laat niemand binnen, zelfs haar kinderen niet. De kinderen vertellen dat ze denken dat hun moeder soms last heeft van een angstaanval. Het is lastig te pijlen want mw. Vinig praat niet over hoe zij zich voelt. Volgens haar kinderen heeft zij dat nooit gedaan en is dat tevens iets wat herkenbaar is binnen de cultuur.